

LEDER

“Alle vil udvikling – ingen vil forandring.”
- Søren Kierkegaard

Udvikle mindretallet, hvor det giver mening

Kære alle,

Selvom vi stadigvæk befinder os i vinteren, hvad årstiden angår, så nærmer foråret sig og dermed tiden med de største forandringer i naturen. I Skoleforeningen har vi brugt vinteren til at forbedre og gennemføre flere forandringer, som måske hver for sig ikke er det helt store, men jeg tror på, at disse små og halvstore forandringer i sidste ende samles til store resultater.

Styrelsen har denne vinter fx besluttet, at der fremover skal afholdes dialogmøder – især med driftsrådet, men også med fagforeningerne, for tydeligt at vise vores interesse i deres arbejde, holdninger og meninger. Styrelsen ønsker også dialogmøder med de andre sydslesvigske organisationer for at lære hinanden bedre at kende, og Styrelsen arbejder i øjeblikket også på at aktualisere måden og strukturen, vi holder styrelsesmøder på.

Styrelsen ønsker mere åbenhed, mere transparens og dermed mindre mytedannelse omkring vores arbejde i og for Skoleforeningen og det danske mindretal. Styrelsesmøderne er i forvejen åbne, men vi ønsker også her at få flere dagsordenspunkter på den åbne del af mødet, og det skal nok lykkes.

Jeg vil ikke glemme et Fællesråd, der, efter en god hørings- og drøftelsesfase med stort flertal, har godkendt Skoleforeningens nye vedtægter. Vedtægtsændringen er mere end bare en lille opdatering. Det er på mange områder nærmest helt nye vedtægter, som gerne skulle være tidssvarende, bevarende og fremtidssikrede for vores store, stolte og vigtige forening. Stor tak til dem i vedtægtsudvalget, som har brugt meget tid på at forberede ændringerne. Udvalget bestod af styrelsesmedlemmer og menige fællesrådsmedlemmer og havde således en bredde i sammensætningen, som levede op til den vigtighed, som vedtægterne har i en forening. Forandring skal der til, for at alt kan forblive godt og blive endnu bedre.

I Skoleforeningen er vi meget overraskede over beslutningen i SSF's hovedstyrelse om at træde ud af Samrådet.

Jeg erkender, at vi har et meget forskelligt syn på det arbejde, der er foregået i Samrådets regi i de seneste år: Oplev Sydslesvig, Gæsteværelset eller Sydslesvigkonferencen er kun nogle eksempler på vigtige projekter, som har deres oprindelse i Samrådet. Desuden er der efter min overbevisning brug for en platform, hvor mindretallets forskellige organisationer kan tale sammen på tværs. Man kan meget vel være uenig i resultatet, men hele strukturdebatten kunne jo ikke have fundet sted uden et Samråd.

Nu er der behov for, at vi snakker sammen i Samrådets og med SSF for at finde en løsning.

I Det sydslesvigske Samråd er Skoleforeningen og Sundhedstjenesten i forbindelse med "strukturdebatten" kommet med konkrete forslag til det fremtidige samarbejde. Resultaterne af en undersøgelse, som forskningsafdelingen under Centralbiblioteket har foretaget, dækker sig med de udmeldinger, som har fundet sted på debatmøderne – nemlig at det er det konkrete mindretalsarbejde i Sydslesvig, som mange steder ikke længere er så stærkt som før i tiden og dermed trænger til hjælp. Et forandret samfund med forandrede livsstile, behov og krav kan ikke længere betjenes med "vi plejer". Det er en erkendelse, alle må nå frem til.

Forandringer i basisstrukturen er derfor ikke et letkøbt svar på udfordringer, men en nødvendig tilpasning til de reelle forhold i vores moderne samfund.

Vi kan se, og oplever rundt omkring i vores institutioner, at der ikke er mangel på engagerede mindretalsmennesker, men at måden at engagere sig på har forandret sig. Den samme udvikling ses i både det omgivende tyske samfund og nord for grænsen – i Danmark. Formaliserende frivilligt arbejde med kassererposter og formaliserende bestyrelsesarbejde er ikke det mest eftertragtede frivillige arbejde. Så derfor må det arbejde forandres!

Det har der også været enighed om på det seneste møde i Samrådet. Vi har talt om at udvikle en modelregion, hvor vi tænker samarbejde på en ny måde. Det er noget, som angår os alle i mindretallet og der er brug for en platform til at koordinere dette arbejde.

Også Skoleforeningen er ved at forandre sig, og Fællesrådet har givet mandat til at gå ind for forandring – også på det større plan i mindretallet. Så lad os tænke på Sydslesvig og åbne op for forandringer. Og betingelsen er vel, at inden man "tænker på at ændre verden, bliver man nødt til at ændre sig selv" (efter Leo Tolstoy). Skoleforeningen er, som vi har meldt ud før, parate til at give en hånd – også økonomisk. Vi har et ønske om at fremtidssikre det kulturelle mindretalsliv i Sydslesvig der, hvor det er truet. Jeg ønsker os alle et godt forår og mod til forandring. Og som den store filosof Mumifar siger: Lad dette være en begyndelse. En port ind til det utrolige, det mulige, en ny tid, hvor alt kan ske...hvis vi altså ikke har noget imod det.

Formand Udo Jessen

Stor interesse for Ladelund Ungdomsskole

Der var ikke mange tomme parkeringspladser at finde foran Ladelund Ungdomsskole, som efter nogle års pause igen kunne invitere til åbent hus-arrangement i sidste weekend. Det var ikke alle, der valgte at tage bilen. Mange lokale slog, på denne smukke solrige dag, et smut inden om skolen på søndagens spadseretur og blev inviteret på både frokost, kaffe og kage.

ÅBENT HUS

Nanna Sarauw

Kommunikation@skoleforeningen.org

I kantinen har forstander Tore Bock travlt med at hilse på gamle elever, forældre og kommende elever.

- Skolen er i gang med at ændre profil, så vi kan blive en brobygger til erhvervslivet, siger forstanderen, samtidig med, at han hilser på en familie, som er kommet for at høre om skolen, som måske er noget for deres børn. Inden forstanderen sætter sig hen til familien, når

han lige at fortælle om skolens nye profil.

Skolen har i 1,5 år på en undervisning, hvor elevernes kompetencer styrkes. Eleverne lærer at strukturere en opgave, finde relevant viden og, hvordan finder man hjælp. Med andre ord, hvordan man lærer at strukturere sin tid, løse opgaver og ikke være bange for at spørge efter hjælp. Som Tore Bock siger: - Jeg er tilfreds med forandringen. Vi har nogle glade elever, og de trives med den frihed og medbestemmelse, de har. I de kommende skridt vil skolen oprette flere praktikaliteter for eleverne

Åbent hus arrangementet var godt besøgt. Foto: Nanna Sarauw

og kontakter til uddannelsesinstitutioner og virksomheder nord og syd for grænsen.

Process

Skolen er i en proces med justeringer, og er i gang med at skrue på nogle forskellige knapper for at finde ud af, hvad der fungerer, og hvor der skal rettes lidt ind.

Din medlemsavis
Fokus

Dansk Skoleforening
for Sydslesvig e.V.

Stuhrsallee 22
24937 Flensburg
Tlf.: 0461 5047 0

- Vi tænker i kompetencer, der er vigtige for erhvervslivet, og det er en positiv tilbagemelding, vi har fået indtil videre, siger Tore, inden han sætter sig hen til en familie med to drenge, som måske skal være elever til næste år.

Snuse rundt

De er ikke den eneste familie, som benytter lejligheden til at snuse til rundt for at se, om skolen skulle være noget for deres børn. Det myldrer med liv på skolen. I læderværkstedet sidder Gordon Schubert fra Owschlag sammen med sin søn Bent, som går i 8. klasse på skolen.

- Vi har fået en rigtig glad dreng, efter han startede på skolen. Det er godt for ham med den faste struktur, der er på en skole, hvor man bor, fortæller Gordon. Det virker også sådan. Stemningen i læderværkstedet er utrolig rar, og både Bent og hans far bliver godmodigt drillet, og sjove kommentarer kommer med på vejen, mens de nørkler med at få præget bogstaver ind i det våde læder, som lidt senere bliver til en nøglering.

Læderværkstedet er ikke det eneste sted med en god stemning. I Idrætshallen er der bygget en parkourbane op. En dreng på omkring 5 år, højest sandsynligt en yngre bror og måske kommende elev, er i fuld gang på banen. Efter runden er færdig, kigger drengen på sin far og siger:

- Igen far igen. Faren hiver efter vejret, mens han nikkende giver tilkendende, at så er det også sidste gang. Imens far og søn tager den sidste tur rundt på banen, taler en familie, hvor både bedstemor, bedstefar og mor er mødt op, med én af skolens lærere om, hvordan det er at gå på skolen. De overvejer, om det kunne være noget for familiens ældste søn at starte i 7. klasse efter sommerferien.

Mange lokale

På vej rundt på skolen støder man ind små grupper, der får en rundvisning enten af en lærer eller af de ni elever, som er blevet på skolen i weekenden for at præsentere den for gæsterne. Udenfor ved bålet, hvor Karen Storjohann står sammen med en elev og sin meget glade hund, kommer en gruppe spadserende forbi på vej hen for at kigge på mountainbikebanen.

- Det er dejligt at se så mange lokale, der kommer forbi, siger hun, mens der fortælles om den kartoffelkule, hun og eleven har bygget sidste år.

De gravede et gigantisk hul, det praktiske hold. Kulen blev forret med laminatplader, men holdet fandt hurtigt ud af ud af, at de ikke var gode nok til at holde fugten ude. Så nu er der boret huller og foret med noget mere halm. Denne gang håber de på, at kartoflerne overlever vinteren.

- Det er en proces og det er virkelig sjovt at se, hvordan vi hele tiden bliver bedre og bedre til at bevare vores kartofler, siger hun.

RESÜMEE

Nach einer Coronapause gab es am Wochenende wieder einen Tag der offenen Tür in der Ladung Ungdomsskole.

Ingridhjemmet eksperimenterer

Førskolebørn får et indblik hvordan verden fungerer.

EMNEDAGE

Nanna Sarauw

Kommunikation@skoleforeningen.org

Alle femten før-skolebørn er så klar, at rummet dirrer af spænding. Børnene sidder i en rundkreds på gulvet på stuen sammen med pædagog Alexander Andersen. Han forklarer, hvad de skal i dag. Det er dagen, hvor der skal laves forsøg, og børnene elsker det. Der bliver stillet spørgsmål. Alle mulige slags spørgsmål. Én fortæller, at han ved, hvad nummeret til ambulancecentralen er. Alexander får ham med et kærligt mentalt puf tilbage på sporet og siger:

- Det er godt at kunne, men vi skal i dag se på, hvordan forskellige væsker reagerer i forhold til masser.

Ungerne bliver delt op i to grupper. Den ene gruppe skal i motorikrummet, som er et slaraffenland af store puder, madrasser og en hængekøje i alle regnbuens farver. Det skal de voksne ikke sige to gange, og de forsvinder ned i rummet som dug for solen.

Den anden gruppe er lige så spændte og står og tripper utålmodigt ved to skoleborde, der er sat sammen. Jesper Hoeg, som er pædagogmedhjælper, har gjort et par blå opvaskebaljer klar. De er halvt fyldt med vand, og Alexander lægger forskellige ting frem ved siden af baljerne. En muslingeskal, et søm, et lille stykke papir, en terning, faktisk 2 terninger og et par bordtennisbolde. Børnene kigger med store runde øjne på tingene, og man kan ligefrem se, at de tænker – Hvad i alverden er det?

Alexander kigger rundt på de koncentrerede ansigter og spørger:

- Hvad tror I, der sker, når man putter den i vandet? Imens giver han Kenan en terning, som han straks smider i vandet, og den går til bunds med et lille plop.

- Hov, siger Alexander. Vent lige med at putte den i vandet, til du har fortalt, hvad du tror, der sker. Egentlig ville Kenan gerne vente, men det var bare for fristende, når der nu står en balje med vand lige foran én.

Men de får en lille snak om, hvorfor den gik til bunds. Én af de andre får en terning, som han, måske i sympati med Kenan, smider i den anden balje, inden de får en snak om, hvad de tror, der vil ske. Alle følger med, og én siger hov, fordi den flyder ovenpå. Alexander spørger:

- Hvorfor tror I, at den gør det?

Her svarer Malte på fem år:

- Det er, fordi den ene er af træ og den anden af plastik. Han får et stort anerkendende nik fra både Jesper og Alexander. Gruppen hygger sig med at se, hvad der sker, når man smider de forskellige ting i vandet og får en snak om, hvorfor for eksempel et stykke papir flyder ovenpå, når det er tørt og synker, når det bliver vådt.

Læreplanstemaet natur, udeliv og science

Ét af det opstillede mål for lære-

Synker det, eller synker det ikke? Foto: Daniel Dürkop

planstemaet lyder sådan her: »Det pædagogiske læringsmiljø skal understøtte, at alle børn aktivt observerer og undersøger naturfænomener i deres omverden, så børnene får erfaringer med at genkende og udtrykke sig om årsag, virkning og sammenhænge, herunder en begyndende matematisk opmærksomhed.«

Meningen med science tilgangen er at fastholde børnenes nysgerrighed ved at undersøge naturens lov-mæssigheder. Det vil sige, at børnene skal have fingre i forskellige materialer for se, hvordan de reagerer. Det må man sige, at de gør denne formiddag på Ingrid Hjemmet, og det er præcis det, de skal ifølge læreplanstemaerne.

Eksperiment to
Det næste eksperiment kommer på bordet. Jesper stiller olie, to forskellige slags sirup, farvet vand og mønter eller "monies", som Kenan kalder dem, et par låg fra en mælkekarton og bordtennisbolde. Derudover stille han ved siden af to glas.

- Hvad hedder "monies" egentlig

på dansk?, spørger pædagogen. Under hele forløbet har begge voksne et godt øje for det danske og sørger for både at spørge ind til, hvad det hedder dansk og hjælpe, hvis barnet leder efter ordet. Det hele foregår på dansk, men hvis børnene ikke ved, hvad det hedder, si-

ger de det bare på tysk, og så bliver børnene støttet i at sige det på dansk.

Først kommer siruppen i. Helt uden problemer lægger den sig i bunden af glasset.

- Uhmhmhm, siger Idin, og sidemanden supplerer:

Det vil jeg drikke, det smager godt.

- Det er rigtigt, at det smager godt. Men hvad tror I, der sker, når jeg hælder vand over siruppen?, spørger Alexander, mens han hælder det farvede vand i glasset. Den blå farve løber ned langs kanten og lægger sig smukt oven på siruppen.

Her er børnene ikke helt så skræksikre som ved første eksperiment. Det kommer lidt forskelligt. Men hovedvægten af børnene tror, det blander sig. Men det gør det ikke – til alles udelte glæde. Til sidst hældes olien i. Alexander har taget en ske til hjælp, og den gule væske løber tungt ned af teskeen og lægger sig perfekt oven på de to andre væsker. De tre forskellige væsker ligger oven på hinanden og ligner

“

Hvad hedder monies egentlig på dansk?

et flag. Børn og pædagoger får en snak om, hvorfor det fungerer, som det gør.

Kenan og Tjark får hver sin mønt og putter dem i glasset. Ungerne kigger stift på glasset, mens mønten langsomt daler ned igennem alle tre lag og lægger sig på bunden. Fenja og Idin får udleveret en kapsel. Helt forsigtigt lægger de sig på olien, hvor de vugger stille frem og tilbage. Det udløser en snak om skibe. Hvorfor de flyder. Alexander hjælper kapslen lidt på vej og trykker den på maven, så den fyldes med olie. Den synker ned og lægger sig oven på siruppen. Børnene er vildt fascinerede, mens koncentrationen hænger i med neglene. De er begyndt at sidde uroligt, og man mærker tydeligt, at motorikrummet trækker. Alexander og Jesper når knap nok at give ungerne lov gå, før alle er ude af døren. Bortset fra Jon, som insisterer på, at de skal lave flere eksperimenter. Han er faktisk lidt fortørnet over, at de ikke været igennem alle de eksperimenter, Alexander lovede, inden de gik i gang. Alexander og Jon tæller efter i fællesskab, og til Jons store fortrydelse har Alexander opfyldt sine løfter.

RESÜMEE

Die Vorschulkinder im Ingridhjemmet haben in den letzten Wochen verschiedene Experimente durchgeführt.

